

1. INGA URINPROV

- DET ÄR ÄKTLIGT MED URIN-PROV
- VILL INTE HA NÅGOT ATT GÖRA MED DET

Hellre tar SJÄLVMORD än lämnar urin-prov

(HAR INTE SJÄVMORDSTANKAR FÖR ÖVRIGT)

Jag är öppen för en muntlig dialog om mitt eventuella drogbruk; det har i min uppfattning samma verkningsgrad som urin-prov. En annan effekt med samtal är att det ökar patientens engagemang och delaktighet av vårdinsatsen, som man eftersträvar i den moderna psykiatrin. Att inte lämna urinprov är inte en allvarlig psykisk störning som kräver dygnet runt vård i slutna vårdform. JAG fick sitta inlåst på grund av denna orsak. Att tvinga fram ett urin-prov genom att hota, pressa, tjata till sig urinprov är inte förenligt med den moderna psykiatrin, bara med forna barbari under namnet psykiatri. Det är inte heller förenligt med bestraffningar som indragna utgångar och liknade bestyr. På avdelningens skrivtavla står ett mål att minska tvångsåtgärder med 30% och öka patientens delaktighet i vården. Med andra ord tillämpas rena maffiametoder för att uppnå psykiatrikens vision.

2. INGA BLODPROV

Jag har en mycket stark nål-fobi, som har gjort nytta i mitt i liv. Vore det inte för min nål-fobi så skulle jag vara nu en tung sprut-narkoman. Jag har knepiga blodkärl som gör blodprovtagningen svår. Det sällan går bra på första försöket. Det är vanligt att den sticker igenom blodkärlet eller/och trasar sönder kärlet. Jag har råkat ut för att jag inte har kunnat böja på armen efter blodprovtagningen på en vecka.

JAG VILL INTE SE UT EN SPRUTNAKOMAN I ARMVEKET EFTER ETT JÄVLA BLODPROV

3. INTE FLER BESÖK PÅ RPÖV ÄN EN GÅNG I VECKAN

Och glesa ut det till varannan vecka med tiden, utan att det inte ska dröja för länge med utglesningen sker. Med resor och besök på RPÖV tar ca 7-9 timmar på en dag för mig att göra en besök, jag har vettigare saker att göra än att slösa bort en arbetsdag på mindre vettigt bestyr som det.